

Arrest

nr. 238 981 van 27 juli 2020
in de zaak RvV X/ VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN, van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers' ouders dienden op 8 oktober 2014 een eerste verzoek om internationale bescherming in, ook in hoofde van verzoeker als minderjarige zoon.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 4 december 2015 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 11 mei 2016 (RvV 11 mei 2016, nr. X).

1.3. Verzoeker diende op 10 juni 2016 in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op 31 maart 2017 trof de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en

weigering van de subsidiaire bescherming. De Raad bevestigde deze beslissing in zijn arrest van 5 maart 2018 (RvV 5 maart 2018, nr. 200 696)

1.4. Op 23 augustus 2018 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in eigen naam in. Op 20 februari 2019 werd dit volgende verzoek door de commissaris-generaal niet-ontvankelijk verklaard. Verzoeker tekende tegen deze beslissing geen beroep aan.

1.5. Op 14 maart 2019 diende verzoeker een derde verzoek in om internationale bescherming, in eigen naam. Op 16 december 2019 werd dit verzoek door de commissaris-generaal niet-ontvankelijk verklaard. Verzoeker werd van deze beslissing op 17 december 2019 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Arabier die de Iraakse nationaliteit bezit en afkomstig is uit Bagdad Al Jadeeda, Bagdad. Aldaar woonde u samen met uw vader R.K.H.A.O. en moeder L. F. A. A. S. (OV-nummer: 7.957.142).

Op 30 augustus 2014 zou u per vliegtuig van Bagdad naar Dubai (Verenigde Arabische Emiraten) gereisd zijn. Aldaar zouden jullie een Italiaans visum bekomen hebben, hetgeen jullie op 29 september 2014 zouden gebruikt hebben om via Rome (Italië) naar België te reizen. Op 8 oktober 2014 dienden uw ouders hier een verzoek om internationale bescherming in. Uw broer, Y.R.G.A.O. (OV-nummer: 7.967.464), diende uiteindelijk op 24 oktober 2014 een verzoek om internationale bescherming in België. U was destijds minderjarig en volgde het verzoek van uw ouders.

Op 4 december 2015 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in het dossier van uw ouders een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde deze beslissing van het Commissariaat-generaal in haar arrest van 11 mei 2016.

Nadien keerden jullie niet terug naar jullie land van herkomst. Op 10 juni 2016 besliste uw vader een tweede verzoek om internationale bescherming in te dienen, waarbij hij zich nog steeds beriep op dezelfde asielmotieven. Wel legde hij een aantal nieuwe documenten neer, om alsnog aan te tonen dat hij in het kader van zijn eerste verzoek de waarheid sprak: een kopie van een dreigbrief, vanwege Asaeb Ahl Al Haq, d.d. 20 december 2014, alsook drie online krantenartikels in verband met het feit dat de bevolking na het Speicher incident opgezet wordt tegen leden van de Al Bu Ajili clan, waartoe u en uw familie zou behoren.

Uzelf vroeg op 10 juni 2016 eveneens asiel aan, daar u inmiddels meerderjarig was. U haalde aan dat u destijds middelbaar onderwijs volgde en tot begin juni 2014 geen problemen kende. Deze zouden begonnen zijn toen Daesh de legerbasis Speicher aanviel, met 1600 doden tot gevolg. Enkele dagen na dit incident zou uw vader door middel van een dreigbrief bedreigd zijn door Asaeb Ahl Al Haq omdat ze uw familie medeverantwoordelijk zouden houden voor het Speicher incident. Hierop zouden jullie ondergedoken zijn bij Dr. M. A.A.S., uw oom langs moederskant, in Al Zeyouna, Bagdad, en zou uw vader besloten hebben dat jullie Irak maar beter konden verlaten. Na jullie vertrek zou uw oom op vraag van uw vader geprobeerd hebben jullie huis te verkopen. Nadat hij bij het immokantoor een dreigbrief aantrof, zou hij zijn poging evenwel gestaakt hebben. Op vraag van uw vader zou hij later evenwel opnieuw geprobeerd hebben jullie huis te verkopen. In december 2016 zou hij hierbij echter vermoord zijn. Tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van bovenstaand verzoek op het CGVS op 26 januari 2017 gaf u bovendien toe dat u en uw gezin Irak verlieten in 2012 omdat uw vader een verblijf had kunnen regelen in de VAE (Verenigde Arabische Emiraten). Hij verklaart dat jullie in maart 2014 uitgewezen werden naar Irak en terugkeerden naar Bagdad.

Op 31 maart 2017 werd door het CGVS overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof gehecht worden aan het recent verblijf van u en uw familieleden in Irak, waardoor ook geen geloof gehecht kon worden aan de door jullie ingeroepen problemen en vrees, die hier onlosmakelijk mee verbonden zijn. De veiligheidssituatie in Bagdad, uw regio van herkomst, noopte bovendien niet tot de toekenning van

subsidiare bescherming zoals in bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing en redenering werden bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) op 5 maart 2018.

Zonder te zijn teruggekeerd naar Irak, diende u op 23 augustus 2018 een tweede verzoek om internationale bescherming in. In dit verzoek hield u vast aan de motieven die u aanhaalde tijdens uw vorige verzoek en haalde u verder geen nieuwe elementen aan. Op 20 februari 2019 werd uw tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS gezien u geen nieuwe elementen indiende die de kans aanzienlijk groter maakten dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 14 maart 2019 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in. U verklaart nu dat u, uw vader en uw broer niet gelovig zouden zijn en dat jullie hierdoor destijds uitgezet werden uit de VAE. Een familielid bracht uw stam hiervan op de hoogte, waardoor zij jullie zouden willen doden. Daarnaast konden jullie ook omwille van het Speicher-incident niet terug naar Irak. De sjeik van de stam zou bovendien eisen dat uw moeder zou scheiden van uw vader omdat hij zijn geloof verliet.

Ter ondersteuning van uw derde verzoek legt u de volgende documenten neer: een attest van de stam waaruit blijkt dat zij u gaan vermoorden, een facebookconversatie tussen uw vader en Iraakse islamgeleerden, extracten uit de Iraakse wetgeving over apostasie, een brief van de vzw Tournai Réfugié en drie artikels over een Iraakees die gestraft werd voor het beledigen van een nakomeling van de profeet Mohammed.

Uw broer Y. (O.V. 7.967.464) diende op april zijn derde verzoek om internationale bescherming in. Hij haalt dezelfde motieven aan als u, namelijk dat hij atheïst is en hierdoor bedreigd wordt door de stam. Op 8 oktober 2019 werd dit verzoek niet-ontvankelijk verklaard omdat er geen geloof gehecht kon worden aan het atheïsme van Y.

Uw ouders (O.V. 7.957.142) dienden op 14 februari 2019 een vierde verzoek om internationale bescherming in. Ook zij haalden dezelfde elementen aan als u en uw broer Y. Gelijktijdig met uw beslissing worden hun verzoeken niet-ontvankelijk verklaard.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, met name de vervolging die u vreest omdat u niet gelovig bent, moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

Er dient hierbij vooreerst te worden opgemerkt dat het huidige verzoek uw derde is en dat in uit uw vorige verzoeken bleek dat u geen waarachtige verklaringen aflegde over uw recent verblijf en vluchtmotieven. Uit voorgaande blijkt dat u meerdere keren heeft geprobeerd de Belgische autoriteiten te misleiden met betrekking tot de redenen voor uw vrees. Hoewel het gegeven dat u leugenachtige verklaringen hebt afgelegd op zich niet belet dat uw verzoek verder wordt onderzocht, dient zulk een poging om de asielinstanties te misleiden in rekening te worden gebracht bij de globale beoordeling van uw verzoek, wat bijkomende eisen met zich mee brengt betreffende het afwegen van de geloofwaardigheid van het geheel van de door u aangereikte elementen.

Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt dat het niet geloofwaardig is dat u atheïst bent en hierom vervolging dient te vrezen in Irak.

U haalt vooreerst slechts zeer laattijdig aan dat u ongelovig bent en hierdoor vervolging vreest. U verklaart namelijk dat u reeds vóór uw komst naar België problemen hebt gekend door uw apostasie, want u werd hierdoor uit de VAE gezet (zie verklaring volgend verzoek, punt 15). Met andere woorden, het feit dat u ongelovig bent was in feite de reden van uw komst naar België. Het is dan ook zeer opvallend dat u bij uw vorige verzoeken geen enkele melding maakte van het feit dat u afvallig bent. Dat u nu pas melding maakt van de problemen in verband met uw verzaking van uw geloof, doet reeds zwaar afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

U kreeg nochtans in het kader van uw eerdere verzoeken ruimschoots de kans om problemen in verband met uw geloof aan te halen. Bij uw eerdere verzoeken vermeldde u echter bij DVZ steeds in verband met uw religie dat u moslim bent (zie verklaringen DVZ 1615143, 1615143Z). In het kader van uw eerste verzoek werd er tijdens uw persoonlijk onderhoud expliciet naar uw religie gevraagd en u verklaarde toen soennitisch moslim te zijn. U en uw familie zouden wel seculier en niet praktiserend zijn (NPO 1615143, p. 4). Uit voorgaande blijkt dat u, zelfs toen er expliciet naar uw geloof werd gevraagd, geen vrees in verband met uw geloofsovertuiging aanhaalde. Integendeel, u verklaarde soennitisch moslim te zijn en zei helemaal niet dat u ongelovig bent. Bij het persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek werd er u bovendien aan het einde gevraagd of u alle redenen had kunnen geven waarom u niet kon terugkeren naar Irak. U antwoordde hier ten tijde van uw eerste verzoek bevestigend op (NPO 1615143, p. 17). Het is niet geloofwaardig dat u omwille van uw atheïsme de VAE zou hebben verlaten en daarom vervolging in Irak zou vrezen, maar dit ondanks verschillende kansen totaal niet zou vermelden tijdens uw Belgische asielprocedure. Het is ook gewoon niet logisch dat u ten tijde van uw eerdere verzoeken een belangrijk element betreffende uw vrees om onduidelijke redenen verborgen zou hebben gehouden. Een vluchtmotief verbergen houdt geen steek, en van een verzoeker mag ten allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, zijn regio van herkomst en zijn vluchtmotieven.

Daarenboven vermeldde u bij uw eerste verzoek enkel dat jullie de VAE verlieten toen de Irakezen uit het land werden gezet. U vermeldde helemaal niet dat jullie de VAE om religieuze redenen moesten verlaten (NPO 1615143, p. 15), waardoor de geloofwaardigheid van uw huidige verklaringen over de reden van uw vertrek uit de VAE verder onderuit wordt gehaald.

U legt bovendien in het kader van uw huidig verzoek een Iraakse wet, een Iraaks wetsvoorstel van 22 november 2017, en een nieuwsartikel in verband met de vervolging van een persoon neer die staven dat blasfemie in Irak vervolgd wordt. Uit deze documenten blijkt dat u op de hoogte bent van de mogelijke gevolgen van apostasie in Irak, waardoor verwacht kan worden dat indien u werkelijk reeds lange tijd ongelovig bent, u wel degelijk reeds eerder een vrees ten aanzien van Irak zou hebben vermeld in verband met uw afvalligheid. Uit het document van de stam blijkt bovendien dat zij op 10 december 2018 beslisten om u te verstoten. Desalniettemin deed u pas op 14 maart 2019 uw derde verzoek, hoewel deze concrete problemen al meerdere maanden aan de gang zouden zijn. Ook deze elementen wijzen erop dat de enige reden waarom u uw apostasie niet eerder aanhaalde, is dat er geen geloof aan kan worden gehecht. De wet, het wetsvoorstel en nieuwsartikel zijn dan ook niet dienstig in uw geval.

Daarenboven leggen u en uw vader tegenstrijdige verklaringen over de persoon die uw stam zou hebben ingelicht over jullie atheïsme. U verklaart dat dit een dicht familielid was (verklaring volgend verzoek 1615143Y, punt 17) terwijl uw vader een vriend vermeldt (verklaring volgend verzoek 1417178X, punt 15). Dat jullie over de persoon die jullie recente problemen heeft veroorzaakt geen eensluidende verklaringen afleggen, duidt er nogmaals op dat er aan deze problemen geen geloof kan worden gehecht.

Met betrekking tot de problemen met uw stam is het sowieso niet aannemelijk dat iemand die dichtbij uw gezin staat –of het nu een vriend of een familielid is- zou verklappen aan uw stam dat u atheïst bent. Zoals u zelf aangeeft, wordt afvalligheid in Irak zwaar bestraft. Het is niet logisch dat iemand u en uw gezin zonder duidelijk motief of reden in gevaar zou brengen door uit de biecht te klappen over uw atheïsme.

Met betrekking tot uw verklaarde atheïsme dient daarenboven dezelfde opmerking te worden gemaakt als in de beslissing betreffende uw broer Y.'s laatste verzoek en dat van uw vader (zie administratief dossier, blauwe map, documenten 1 en 3, met name dat zij het woord atheïstisch gebruikten om zichzelf te omschrijven, maar anderzijds verklaarden in een goddelijke kracht te geloven. Dit is niet coherent, want atheïsme houdt in dat men niet in een God of goden gelooft. Dat zij dus verklaren atheïst te zijn maar wel in een goddelijke kracht te geloven, duidt erop dat zij het woord atheïsme licht hanteren en eigenlijk niet weet wat atheïsme inhoudt. Het is ook daarom niet aannemelijk dat zij, en in het verlengde daarvan ook u die hun verklaringen volgt, werkelijk atheïst zijn. U verwijst ook naar uw uitzetting uit de VAE omwille van uw "seculiere gedachtengoed" (verklaring volgend verzoek, punt 15), terwijl seculier zijn iets helemaal anders is dan atheïst of ongelovig te zijn. Dat men seculier is betekent dat men het geloof wil scheiden van staatsaangelegenheden, niet dat men daarom perse ongelovig is of atheïst. Door uw incoherente verklaringen over wat u nu eigenlijk precies gelooft is het niet aannemelijk dat u zich werkelijk hebt afgekeerd van de Islam en hierdoor problemen kent.

Over het attest van de stam werd in de beslissing met betrekking tot uw broer Y.'s derde verzoek geoordeeld dat aan dit document geen waarde kon worden gehecht omdat de inhoud van het document niet coherent was met Y.'s verklaringen (zie administratief dossier, blauwe map, document 1). Er werd in deze beslissing door het CGVS ook gesteld dat de stambeslissing is opgesteld door privépersonen waarvan de belangen en de oprechtheid niet kan worden vastgesteld. Dit document bevat trouwens originele elementen, met name een stempel, handtekeningen en vingerafdrukken. Het document is echter duidelijk gekopieerd. Dit is goed te zien aan het logo rechtsboven op het document, dat rond van vorm is maar waarrond de rechthoekige schijn verraadt dat het van ergens gekopieerd en geplakt is. Deze vreemde vorm van het document roept twijfels op over de authenticiteit ervan.

Uit de chatberichten met Iraakse islamgeleerden blijkt vooreerst niet vanuit welke facebookaccount ze gestuurd zijn. U toont dus niet aan dat u ze vanuit een account gestuurd zijn die de identiteit van u of uw familieleden prijsgeeft. Uw vader stelt in deze berichten aan drie instanties (Commissie van Deskundige Moslims in Irak, een sjeik en het Iraakse fatwahuis) de vraag wat hij moet doen, daar hij atheïst is en uw moeder soennitisch moslim. De instanties oordelen globaal dat uw moeder in principe niet met uw vader kan samenblijven en dat uw vader beter zou terugkeren naar de Islam. Ze opperen echter niet dat uw vader moet vervolgd worden omdat hij zich hebt afgekeerd van de Islam. De chatberichten tonen dus geenszins aan dat hij ongelovig is en hiervoor een vrees dient te koesteren in Irak. Het is overigens niet geloofwaardig dat hij problemen zou kennen omwille van zijn atheïsme, en zelfs door zijn stam ter dood veroordeeld zou zijn, en dan zelf contact zou opnemen met islamitische instanties om openlijk zijn atheïsme te bespreken. Hij verklaart namelijk net als u een vrees te bezitten ten aanzien van de Iraakse autoriteiten maar maakt zelf bekend aan religieuze autoriteiten dat hij afvallig is. Een dergelijke handelswijze is niet logisch en dus niet aannemelijk.

Het artikel over de vervolging van een persoon die een nakomeling van de Profeet heeft beledigd is een nieuwsartikel dat geen betrekking heeft op u of uw specifieke problemen. Het kan dan ook niet staven dat u een persoonlijke vrees dient te koesteren omwille van religieuze redenen.

De brief van vzw Tournai Refuge heeft een duidelijk gesolliciteerd karakter en vermeldt geen elementen die uw verhaal kunnen staven. Over deze brief werd ook reeds in de beslissing van Y. geargumenteed dat ze opgesteld is door een privépersoon en dat de objectieven van deze persoon, noch de omstandigheden waarin de brief werd opgesteld kunnen worden vastgesteld (zie administratief dossier, blauwe map, document 1).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschoefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraqi Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militeleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwikkeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest *J.K. and Others v. Sweden* van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof

doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat het verzoekschrift identiek is aan het verzoekschrift dat voor verzoekers vader werd ingediend (rolnummer RvV 242 319). In dit arrest (RvV 27 juli 2020, nr. 238 980) werd het beroep tegen de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het volgende verzoek om internationale bescherming verworpen en werd als volgt gemotiveerd:

"(...)

2.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 57/6/2, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker stelt er alles aan gedaan te hebben om nieuwe stukken te bekomen die zijn vrees in Irak aantonen en verwijst daartoe naar de stukken die hij voorlegde. Wat zijn apostasie betreft, stelt verzoeker dat hij door zijn vele jaren in Europa erg verwesterd is geraakt. Hij bevestigt dat zijn leven en dat van zijn familie bedreigd worden omdat apostasie strafbaar is in Irak en hij eveneens bedreigd wordt door zijn stam omwille van zijn afvalligheid. Volgens verzoeker werd het 'nieuwe karakter' van deze elementen niet onderzocht. De commissaris-generaal, zo vervolgt verzoeker, heeft deze vrees en de stavingsstukken die daarvoor aanbracht werden naast zich neer gelegd, wat in de ogen van verzoeker een gebrekkig onderzoek is dat op kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur schendt, zoals het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker besluit dat hij wel degelijk ernstige elementen naar voor heeft gebracht die het verlenen van de vluchtelingenstatus verantwoorden.

In een tweede middel voert verzoeker opnieuw de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker stelt een objectief risico op onmenselijke en vernederende behandeling te lopen bij terugkeer naar Irak. Verzoeker wijst daartoe op een richtlijn van het UNHCR betreffende asielverzoeken van personen uit Syrië, waarin gesteld wordt dat niet vereist is om persoonlijk geïnterviewd te worden om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus, evenals naar een Franstalig arrest van de Raad waarin gesteld wordt dat een ongeloofwaardig asielrelaas de asielinstanties niet ontslaat van hun plicht om te onderzoeken of er een gegronde vrees voor vervolging bestaat. Verzoeker meent dat geheel Irak, direct of indirect, getroffen is door het geweld, waardoor mensen afkomstig uit Irak minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus, en stelt dat zulks wordt voorgeschreven door "het UNHCR". De commissaris-generaal zou aldus "de UNHCR Guidelines volledig naast zich neer leggen".

Verzoeker stelt dat de mensenrechten in Irak nog steeds op systematische manier geschonden worden en verwijst daartoe naar de betogingen in de maand november 2019, waarbij doden en gewonden vielen, wat hij staakt met een citaat uit een rapport van de VN, zonder daarvan evenwel de bronvermelding te geven. Verzoeker meent dat "sinds oktober de bevolking meer en meer protesteert tegen de onderdrukking door de Iraakse overheid. De protesten worden echter hardhandig onderdrukt en gewone burgers monddood gemaakt, opgepakt en vastgehouden zonder enig arrestatiebevel". Verzoeker staakt dit met een rapport van de VN-missie UNAMI, gevoegd bij zijn verzoekschrift. De commissaris-generaal zou in alle talen zwijgen over "het nieuw aangewakkerde geweld" in Irak en louter verwijzen naar een verouderd rapport van maart 2019.

Verzoeker meent hierdoor in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming onder artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal zou op een onzorgvuldige manier tot zijn conclusie gekomen zijn en in de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht schenden. Verzoeker vraagt daarom in hoofdorde de toekenning van de vluchtelingenstatus, in subsidiaire orde de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en "uiterst subsidiair" de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.2. Nieuwe gegevens

2.2.1. *Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een rapport van de VN missie UNAMI getiteld 'Human Rights Special Report: demonstrations in Iraq, 2nd update' (Verzoekschrift, bijlage 3).*

2.2.2. *Als bijlagen bij haar nota met opmerkingen van 28 januari 2020 voegt de verwerende partij de volgende stukken bij: 1) 'Notities persoonlijk onderhoud van 26 januari 2016 (16/15143) van verzoekers zoon, de heer M.R.K.A. en 2) 'Verklaring volgend verzoek' (16/15143Y) van verzoekers zoon, de heer M.R.K.A (Nota met opmerkingen, bijlagen 1 en 2).*

2.2.3. *Middels een aanvullende nota van 2 juni 2020 voegt de verwerende partij volgende landeninformatie toe: de 'UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq' van mei 2019, de 'EASO Country Guidance note: Iraq' van juni 2019, de 'EASO COI Report Iraq - Security situation' van maart 2019 en de 'COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak' van 4 maart 2020 (Aanvullende nota CGVS, 2 juni 2020).*

2.3. Beoordeling

2.3.1. In de bestreden beslissing wordt in de eerste plaats gesteld dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden kunnen worden vastgesteld.

Wat het door verzoeker aangebrachte nieuwe element betreft, met name zijn apostasie waaruit bedreigingen zouden volgen uitgaande van de stam van verzoeker, oordeelde de commissaris-generaal dat dit niet als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet kan worden aanzien. Hierbij stipt de commissaris-generaal aan dat verzoeker in het verleden reeds getracht heeft om de Belgische autoriteiten te misleiden en dat verzoekers voorgehouden atheïsme niet geloofwaardig is omdat hij dit element slechts zeer laattijdig heeft aangebracht en hierover een aantal incoherente verklaringen werden afgelegd en dat de neergelegde documenten niet overtuigend zijn.

Wat de subsidiaire bescherming betreft, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, stelt de commissaris-generaal dat er in verzoekers regio van herkomst, de hoofdstad Bagdad, actueel geen situatie heerst van willekeurig oorlogsgeweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet. Op grond van deze vaststellingen besluit de commissaris-generaal dat er in dit volgende verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen werden aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus, waarop de commissaris-generaal concludeert dat het verzoek op grond van artikel 57/6/2, §1, van de vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

2.3.2. Beide middelen zijn niet ontvankelijk in zoverre verzoeker daarin de schending aanvoert van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Die schending kan niet dienstig aangevoerd worden, aangezien de beoordeling beperkt is tot de nieuwe elementen, zoals bedoeld in artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet. Indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, moet immers geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming, zoals voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Een schending van het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij haar beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Het redelijkheidsbeginsel kan derhalve slechts geschonden zijn indien de administratieve overheid een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot deze besluitvorming zou komen (RvS 14 september 2017, nr. 239.067).

2.3.4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (RvS 7 maart 2011, nr. 211.838). Ze verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn. Dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

2.3.5. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

"§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. (...)"

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen

aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (MvT bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, Parl.St., Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.3.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het kader van zijn vierde verzoek om internationale bescherming op 10 april 2019 een verklaring kon afleggen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (AD 14/1717X + BX, stuk 7X, Verklaring volgend verzoek, 10 april 2019). Daaruit blijkt dat verzoeker het volgende aanbracht als 'nieuwe elementen' (Ibid., vraag 15):

"Ik heb documenten meegebracht om aan te tonen dat ik niet gelovig ben en daarom in gevaar ben in Irak. Ik heb ook video opnames op mijn laptop over de behandeling van ongelovigen in Irak. Ik heb dit element eerder vermeld. In Irak had ik daar eerder problemen mee. Dit soort problemen begon tijdens mijn verblijf in de VAE. Ik werd door de emiraten uit het land gezet omdat ik niet geloof. Ik geloof in een almachtige macht die de wereld geschapen heeft. Ik geloof niet in godsdiensten of de profeet. Het universum zou niet bestaan hebben zonder een goddelijke kracht. Een vriend van mij in de VAE heeft in november 2018 mijn familie in Irak op de hoogte gebracht van het feit dat ik uit de VAE werd gezet omwille van mijn seculiere gedachtengoed. Mijn familie en mijn stam zien zich gedwongen om mij te verstoten, daarom werden we ook onder druk gezet om te scheiden door de stam en mijn schoonfamilie. Door deze problemen durf ik niet meer terug te keren naar Irak. Ik vermeldde dit niet bij de vorige asielaanvragen omdat ik hier nu pas problemen door heb."

Blijkens het administratief dossier legde verzoeker zeven stukken neer in het kader van zijn vierde verzoek om internationale bescherming, met name i) een verstotingsbrief, ii) screenshots van een Facebook-messenger-conversatie, iii) extracten van een Iraaks wetsvoorstel, iv) artikels over apostasie en v) een brief van vzw Tournai Réfugié ASBL (AD 14/17178X + BX, stuk 5, Documenten).

2.3.7. Wat betreft het door verzoeker aangehaalde nieuwe element in onderhavig verzoek om internationale bescherming, namelijk apostasie resulterend in een vrees voor vervolging, oordeelde de commissaris-generaal dat hieraan geen enkel geloof gehecht kan worden omwille van de volgende cumulatieve redenen: i) het feit dat verzoeker in zijn eerdere asielaanvragen de Belgische overheid heeft pogen te misleiden, hetgeen zijn algemene geloofwaardigheid reeds op fundamentele wijze ondergraaft, ii) dit nieuwe element laatijdig aangebracht wordt, gezien verzoeker en zijn familie hierdoor al problemen zouden hebben gehad nog voor hun komst naar België, hetgeen de geloofwaardigheid ervan ondermijnt, iii) dit niet strookt met de verklaringen van verzoeker en zijn familieleden in hun voorgaande verzoeken om internationale bescherming, iv) verzoeker en zijn zoon tegenstrijdige verklaringen afleggen betreffende de persoon die hun stam hierover zou hebben ingelicht, en tenslotte v) uit de verklaringen van verzoeker en zijn zoon niet blijkt dat het gezin ongelovig geworden is, gezien zij verklaarden nog steeds in een goddelijke kracht te geloven. Daarnaast concludeert de commissaris-generaal dat aan de door verzoeker neergelegde stukken geen bewijswaarde kan worden toegedicht.

2.3.8. Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij stelt dat het nieuwe karakter van de door hem aangevoerde elementen niet zou zijn onderzocht. De commissaris-generaal heeft in zijn beslissing duidelijk aangegeven dat deze nieuwe elementen laatijdig werden aangebracht en dat deze bovendien an sich niet geloofwaardig zijn.

Ook de Raad stelt vast dat verzoeker zichzelf zowel bij zijn eerste als bij zijn tweede én bij zijn derde verzoek om internationale bescherming telkens als soennitisch moslim omschreef (AD RvV 182 352, stuk 19A, Verklaring DVZ, 22 oktober 2014, persoonsgegevens; AD 14/17178Z + BZ, stuk 7, Verklaring meervoudige aanvraag 16 juni 2016, persoonsgegevens; AD RvV 192 822, Verklaring meervoudige aanvraag, 15 juni 2017, persoonsgegevens). Bij zijn vierde verzoek om internationale bescherming stelt

verzoeker evenwel plots dat hij reeds vóór zijn vertrek uit de Verenigde Arabische Emiraten (hierna: de VAE) ongelovig was en dat deze ongelovigheid zelfs aanleiding zou hebben gegeven tot zijn uitzetting uit de VAE (AD 14/17178X + BX, stuk 7X, Verklaring volgend verzoek, 10 april 2019, vraag 15). Bijgevolg mag van verzoeker worden verwacht dat hij kan rechtvaardigen waarom hij over dit cruciale asielmotief, dat blijkbaar van doorslaggevend belang was om zijn land van verblijf te verlaten, gedurende de voorgaande jaren bedrieglijke verklaringen aflegde. Verzoekers loutere bewering door nu pas problemen te ondervinden, kan niet worden aanvaard om te vergoelijken waarom hij zich telkens als moslim typeerde indien hij in werkelijkheid ongelovig was. Aangezien de ongelovigheid van verzoeker reeds bestond voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst en verzoeker geen overtuigende uitleg verschaft waarom hij dit element niet eerder kon invoeren, kan dit onmogelijk beschouwd worden als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst nog naar de bewijskracht van zijn stukken, zonder evenwel de uitvoerige kritiek op die stukken, vervat in de bestreden beslissing, op enige wijze te bekritisieren, laat staan te ontkrachten. De Raad benadrukt in deze dat op deugdelijke wijze werd gemotiveerd waarom de ongelovigheid van verzoeker niet als "nieuwe elementen of feiten" kunnen worden gekwalificeerd, waardoor de bewijsstukken die hierop betrekking hebben evenmin als nieuw kunnen worden gekwalificeerd. De voorgehouden apostasie van verzoeker kan niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.3.9. Specifiek met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst, met name de Iraakse hoofdstad Bagdad, concludeert de commissaris-generaal dat er in deze regio geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet. Na raadpleging van de betreffende informatie, vermeld in de bestreden beslissing, namelijk het 'EASO COI Report Iraq: security situation' van maart 2019, stelt de Raad vast dat deze conclusie daarin steun vindt en deugdelijk is, waardoor de Raad deze conclusie bijtreedt en tot de zijne maakt.

Verzoeker betwist deze conclusie in zijn verzoekschrift, maar slaagt er niet in deze te ontkrachten. Verzoeker verwijst in zijn middel weliswaar naar een UNHCR-richtlijn over Syrië, maar die kan onmogelijk in verband gebracht worden met de situatie van verzoeker, die uit de Iraakse hoofdstad Bagdad afkomstig is en langdurig in de VAE heeft verbleven. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift nog dat het gehele land, direct of indirect, getroffen is door het geweld, waardoor mensen afkomstig uit Irak minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus, en beweert daarbij dat zulks zou voorgescreven worden door "het UNHCR". De Raad ontwaart evenwel nergens in het verzoekschrift enige bronvermelding die zo'n beweerde stellingname van het UNHCR zou kunnen staven, noch is zo'n stellingname terug te vinden in de algemene informatie waar de bestreden beslissing op is gestoeld. In de verweernota die verwerende partij op 31 januari 2020 aan het dossier toevoegde, blijkt daarenboven dat in geen enkele van de recente 'Guidelines' die het UNHCR voor Irak uitvaardigde een dergelijke stelling wordt ingenomen. Verzoeker wijst tenslotte in zijn verzoekschrift nog op de uitbraak van protesten in oktober en november van 2019, die met geweld werden neergeslagen, en voegt daartoe een rapport van de VN missie UNAMI, getiteld 'Human Rights Special Report: demonstrations in Iraq, 2nd update', toe aan zijn verzoekschrift. Na lectuur van dit rapport stelt de Raad vast dat dit handelt over het neerslaan van betogingen in oktober en november 2019, hetgeen gerichte vormen van geweld betreffen die in principe geen weerslag hebben op mensen die niet bij die betogingen betrokken zijn, zoals verzoeker. Als dusdanig houden de incidenten van oktober-november 2019 geen verband met het willekeurige oorlogsgeweld dat begrepen wordt onder artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet. Ten overvloede merkt de Raad dienaangaande nog op dat nergens uit het door verzoeker bijgevoegde rapport blijkt dat deze betogingen actueel nog steeds zouden plaats vinden.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen dient te worden besloten dat er in verzoekers regio van herkomst, de Iraakse hoofdstad Bagdad, geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon, zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft evenmin enige persoonlijke omstandigheden naar voor gebracht waaruit blijkt dat hij meer dan een ander persoon een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon. De veiligheidssituatie in Irak, en meer bepaald

in verzoekers stad van herkomst Bagdad, kan dus evenmin gelden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming in hoofde van verzoeker aanzienlijk verhoogt.

De Raad stelt aldus vast dat de commissaris-generaal rechtsgeldig kon besluiten tot de niet-ontvankelijkheid van het vierde verzoek om internationale bescherming van verzoeker, omdat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.3.10. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen. Verzoeker toont niet aan dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht, noch van het redelijkheidsbeginsel.

Beide middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.3.11. Uit wat voorafgaat is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen om de specifieke redenen, zoals voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3°, van de vreemdelingenwet. (...)"

Dienvolgens dient ook in hoofde van verzoeker te worden geconcludeerd dat het beroep ongegrond is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juli tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN